

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 7. Cur præstet, esse pauperem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

quemdam vrit Parmenion collaudatus. Item
 Perdiccam Ptolemæus: Ptolemæum Seleucum.
 Quin illa quoque molestiam afferunt, si qui de-
 fectionem parare dicantur, aut duo quatuorve
 satellites inter sese confusurrantes. Porro (quod
 est omnium gravissimum) amicissimi quique
 maxime sunt formidandi, semperque metuendæ,
 ne quid magni ab illis exoriat. Nam alius
 filio veneno necatus est: alius item ab amico.
 Alium simile quoddam fortassis mortis genus
 eripuit.

§. VII.

Cur præstet, esse pauperem?

Ad hæc Micyllus, Atrocia miraque sunt
 ista (inquirebat) qua narras, ô galle. Mibi in-
 tur multò sit tutius opera cerdonica pronum in-
 cumbere, quam ex aurea bibere phiala comiter
 delatum haustum, caterùm cicuta aconitòque
 temperatum. Nam mihi quidem hoc unum est
 periculi, ut si paulum aberret smilion de-
 statque à recta incisione, summum secantis digi-
 tum exiguo sanguine tingat: at isti, quemad-
 modum narras, lethifera agunt convivia, atque
 id innumerabilibus in malis constituti. Dicitur
 de, ubi conciderint, persimiles esse videntur tra-
 gædiarum histrionibus. Nam multi, sicut vi-
 dere licet, Cecropes sunt scilicet, aut Sisyphi.

aut Telephi; diademata gestant, argenteisq;
 capulis gladios, comamq; ventilantem, & auro
 intertextam chlamydem. Quod si quis (qua-
 lia nimirum permulta solent accidere) impulsos
 illos media in scena precipites det, risum profe-
 cto moveant spectatoribus, videlicet persona
 unà cum ipso diademate contrita, vero autem
 actoris capite luxato, cruribusq; maxima ex
 parte renudatis: ut jam interioris amictus quàm
 miseri sint panni, fiat perspicuum: ac cothurno-
 rum, quos pedibus induxerunt, appareat de-
 formitas, bandquaquam ad pedis modum re-
 spondentium. Quamobrem rectè colligit Py-
 thagoras, nullam ex omnibus vitam sibi
 vitam tranquilliorè vita naturalibus dum-
 taxat cupiditatibus & v sibus circumscripta.
 Posthæc, ipsa adhuc nocte, reliquis mortali-
 bus quietem concedente, circumduxit Mi-
 cyllum gallus, per diuitum domos, ut eo-
 rum beatam vitam eoràm oculis, vel ad ob-
 scuram siticulosamq; lucernam intueretur.
 Et quidem primò ad illius ipsius ædes, qui
 ex Simone Simonides factus, cupiditatem
 Micyllo à puero insitam, quam numquam
 dediscere potuit, videlicet ut diues euade-
 ret, insperata felicitate sua inflammârat.
 Ibi ergo vidit Simonem Simonidem, cete-

ris dormientibus, vigilantem, ac supputantem, pallentemque admodum, atque extenuatum, curis enim totus exaruerat. Quibus de causis, Simon ipse indicavit, his verbis secum loquens: *Nimirum septuaginta illa talenta tuto admodum sub lectica defossa sunt, neque quisquam alius omnino vidit? At vero se decem illa Sosylus equis iso vidit me sub praesepe occultantem. Itaque de curando stabulo non est admodum sollicitus, quamquam nec alias admodum laboris appetens. Verisimile est autem, illum multo etiam his plura sustulisse. Nam unde alioqui Tibius heri tam ingens fassamentum illi obsonio proposuisset? Tum autem aiunt, illum monile emisse uxori drachmis quinq;. Heu misero mihi! Hi omnia mea dissipabunt bona. Quis quod ne pocula quidem sat in tuto mihi recondita sunt, cum sint multa? Vereor enim, ne quia ea, suffossa pariete tollat. Complures mihi invident, atque insidias parant. Optimum igitur fuerit, ut ipse insomnis seruem. Omnem obibedo domum, in orbem obambulans. Quis iste? Video te per Ionem, o parietum perfossor. Sed et columna, bene res se habet. Pernumerabo denique refossam argentum, ne quid forte dudum me fugerit. En rursus obstrepuit mihi nescio quis. Nimirum obsideor, atque insidijs appetor ab omnibus*

nibus. *Ubi mihi gladius, si quemquam deprehendero? Rursum aurum defodiamus.* Hæc in jam diuitis Simonis domo, & complura, in aliorum opulentorum, vsurarum rationes digitis contortis iterantium, ædibus postquam vidit Micyllus, & verò etiam in ipsius Eucratis palatio, exclamauit: *O miser, cuiusmodi viuit vitam? hostibus eueniat, ad hunc modum diuites esse. Valeat aurum & conuiuia. Duo oboli mihi potiores diuitia sunt, quam si à domesticis mihi domus perfodiatur.* In hunc modum, ex Pythagoræ, immò galli Pythagorizantis admonitione, didicit Micyllus sutor philosophari; & paupertatem diuitijs anteferre.

§. VIII.

Philosophorum de paupertatis precio iudicia.

Ob quas rationes etiam alij sapientes inopiam non solum æquo animo tulerunt, sed etiã gazis regijs prætulerunt. Illis, quos supra recensui, accedat paulo aliter à S. Patre, quàm à Madaurenfi Philosopho citatus. *Crates Thebanus*, ait S. Hieronymus, *magnum auri pondus proiecit in mare, quòd diceret, non posse se diuitem satis bene philosophari. Mergam*, inquit, *vos, ne mergar à vobis.* Cato

Suprà
c. 2. §. 8.S. Hieronymus,
ep. 13.